

Czirók Dénes
H-8900 Zalaegerszeg
Pacsirta u. 9/1.

KIEGÉSZÍTÉS

A MAFITT elnöksége által 2006. április 5-én kelt TÁJÉKOZTATÓ-jához a MAFITT tagok és a MABÉOSZ elnökségi tagjai részére a bélyeg előtti levelek hamisítása és forgalmazása ügyében

Mielőtt a 2006-ban regnáló MAFIT elnökség elkészítette tárgyi „Tájékoztatóját” 2005. június 23-i levélben felkérte a MAFITT elnökség tagjait, valamint engem, mint a Gervay Alapítvány kuratóriumi elnökét, hogy tegyük meg észrevételeinket az üggyel kapcsolatban, mielőtt a végleges levél elkészülne.

Erre a levélre 2005.06.28-i dátummal elkészítettem a válaszmot, amely levél nyilvánosságra hozatalát kérem, mivel szervesen az üggyhöz tartozik.

1./ Ebben a fenti levélben (4. bekezdés) egyértelműen kinyilvánítottam, hogy nem kívánok érdemben Lippai Pál személyével foglalkozni, annak ellenére, hogy a MAFITT elnökség kizárólag azt tette. Ez a kitétel a 2006. április 5-i Tájékoztató 2. bekezdésében ismételt **tévesen leírásra került**, miszerint „Czirók Dénes június 28-iki keltezésű kétoldalas levélben dr. Lippai Pál védelmére kelt” Ezzel kapcsolatban ismételt kinyilvánítom, hogy semmilyen körülmények között nem keltem dr. Lippai Pál védelmére, csupán mindig a tényeket közöltem, amelyek több esetben nem feleltek meg a MAFITT elnökség véleményének.

2./ A „Tájékoztató” 2. oldalának utolsó bekezdése **téves információ szerepel**, azt írja, miszerint „A hamisítványok viszont a hetvenes években jelentek meg a piacon...” Azóta kiderült, illetve bizonyítható, hogy az 1960-as években is jelen voltak a magyar bélyeggyűjtőknél ezek a hamisítványok, azaz ezeket már Mógor Tamás nagyapja is (aki a fő hamisító volt) forgalmazta, illetve eladta, elcserélte. Feltételezhető továbbá, hogy ezek már az 50-es években is a piacon voltak, csupán ennek bizonyítása ma már nem lehetséges.

3./ Ugyanezen bekezdésben **tévesen állítja** az összeállítás szerzője, hogy „Mógortól Czirók Dénes és dr. Lippai Pál is vásárolt...” A teljes igazság az, hogy Mógor Tamás 1984-ben számomra is ajánlott bélyeg előtti leveleket egy alkalommal és mivel annak idején nem voltam ezen terület szakértője a teljes ajánlatot elküldtem annak idején Bér Andornak, aki lebeszélte a vásárlásról, mivel kétségeit fejezte ki a levelekkel kapcsolatban. Levelét még ma is őrzöm a másolatokkal együtt. Így nem vettem Mógortól se akkor se később bélyeg előtti levelet. Pár évvel később megismertem személyesen is, de akkor már nem voltak bélyeg előtti levelei, viszont találtam nála néhány az 1860-as évekből származó értéklevelet és recepissét, amelyekből vásároltam, de ezeknél a legkisebb gyanú sem állt fenn sohasem a valódiságukat illetően.

4./ A 3. oldal első bekezdése az 1991-es helyzettel foglalkozik. Sajnálom, hogy nem helyesen tudtam az akkor felállított négytagú bizottság összetételét, de a kérdésem ennek ellenére továbbra is jogos: Mit tett ez a hivatalosan felállított négytagú bizottság (Bér Andor /elnök/, Voloncs Gábor, dr. Lovász András és Cserni György tagok) annak idején az ügy kivizsgálására, amikor már 7 éve mindegyikük által tudott volt az ügy és valószínűleg mindegyikük gyűjteményében (három fő esetében ez bizonyított) ott voltak a véletlenül

megvásárolt hamis levelek. Ha ez a bizottság és az akkori MAFITT elnökség komolyan vette volna ezt a feladatot, akkor ma nem kellene ezzel az üggyel már foglalkoznunk.

5. Ugyanezen bekezdés utolsó előtti sora **tévesen így fogalmaz:** „Az is tény, hogy ekkor dr. Lippai Pál és Czirók Dénes is gyűjtött bélyeg előtti leveleket, ám ők sem keresték meg vizsgálati céllal a bizottságot.” Ismételten csak a személyemet érintő téves állításra reagálok, miszerint 1991-ben nem gyűjtöttem még bélyeg előtti leveleket, csupán néhány Zala megyei levelem volt. Ugyanúgy le lehetett volna azt is írni, hogy a „Tájékoztató” összeállítója, Visnyovszki Gábor is gyűjtött akkor bélyeg előtti leveleket és ő sem kereste meg vizsgálati céllal a bizottságot.

6./ A következő bekezdés első soraiban is a **csúsztatás iskolapéldája** található, miszerint: „...ellentmond Czirók Dénesnek a közös elnökségi ülésen tett és jegyzőkönyvileg rögzített megjegyzésének, ti, hogy ...” Amennyiben valaki utólag megtud egy eseményt és azt később egy összefoglalóban elmondja, abból még nem következik az, hogy annak idején (1998-ban) tudott arról, hogy valakinek Milánóban 20 levelét bevizsgálásra köteleztek.

7./ A harmadik oldal 3. bekezdésének utolsó sorai is **tévesen állítják,** hogy „Czirók Dénes is azon a véleményen volt, hogy dr. Lippai Pál szerepéről jobb hallgatni, vagy esetenként a cél érdekében a közvéleményt célirányosan, egyoldalúan tájékoztatni.” Engem nem a személy, hanem mindig az **ügy szakmai része** érdekelt, azaz azt a feladatot vállaltam magamra, hogy megállapítsam azt, hogy melyik levél hamis és melyik nem, illetve, hogy összegyűjtsem a Gervay Alapítvány részére a magyar és a nemzetközi piacon keringő hamis leveleket. Teljesen hasonló az esetem ahhoz, amikor egy AIEP szakértő találkozik egy hamis levéllel, akkor ő sem fogja a levél tulajdonosát másnap nagydobra verni. Viszont én – ellentétben más AIEP szakértővel – nem ösztönöztem a hamis levél tulajdonosát arra, hogy azt adja el. Sőt minden esetben korrekt ítéletet mondtam a hamis levelekről, amit közöltem mindkét féllel, aminek hatására dr. Lippai Pálnak sok-sok levél árát vissza kellett fizetnie a vevőknek, amit ő tudomásom szerint meg is tett.

8./ A „Tájékoztató” 4. oldalának harmadik és negyedik bekezdése Gary Ryan 1994-es zürichi árverésével foglalkozik nagy-nagy részletességgel. Továbbra is azonban felmerül ugyanaz a kérdés, mint dr. Lippai Pál esetében: Vajon miért nem vette észre a magyar filatélia méltán ünnepeelt sztárja és a megbízásából a Christie’s árverező cég irodájában dolgozó neves szakértő megbízottja, aki akkor már 10 éve tudott a hamis levelekről, hogy az árverési anyagok között a fényképpel bemutatott levelek 38%-a hamis (58-ból 22) volt és a gyűjtői társadalmat több mint 10.000 CHF-nal becsapták. Ez a felismerés ugyanúgy elvárható lett volna mindkét személy részéről, mint dr. Lippai Páltól.

9./ A „Tájékoztató” 5. oldalának 3. bekezdése is **téves állítást tartalmaz,** miszerint „... Czirók Dénes elszánt elkötelezettsége a hamisítás eredetének és körülményeinek eltusolására, egyértelmű kiállása dr. Lippai Pál mellett ...” Igen elszánt vagyok, de nem az eltusolásban, hanem a téma szakszerű szakmai feldolgozásában. Minimum egy tucatnyi cikket, előadást tartottam a témáról a hazai és a nemzetközi sajtóban, rajtam és Cserni Györgyön kívül egyetlen egy más szakember sem tett le ennyit az asztalra. Mindenki, aki ezzel a témával kisebb-nagyobb mértékben foglalkozik, az általam bizonyított tényeket és számadatokat használja. Nyugodt szívvel és alázattal tudom kijelenteni, hogy az általam elvégzett nagyszámú vizsgálat nélkül ma még továbbra is a sötétben tapogatóznának a magyar gyűjtők a bélyeg előtti leveleket illetően.

A bekezdés folytatásában azt írja a Tájékoztató szerkesztője, hogy „*Nélküle ma már talán el is felejtettük volna a bélyeg előtti hamisítások ügyét, éppúgy, ahogy az elaludt az 1990-es évek elején itthon,...*” Bizony nekem nem az volt a célom, mint az 1990-as évek elején az akkori négyfős bizottságnak és az akkori MAFITT elnökségnek, hogy az egész téma aludjon el és aztán izzó parázsként bújjon elő ismét évről-évre valahányszor egy gyanús levél a piacra jön. Nekem az volt a célom, hogy szakszerű vizsgálattal mutassuk ki, hogy mi a hamis és mi nem, aztán a hamisat gyűjtsük össze egy zsákba, amit jól zárjunk le.

Úgy érzem, hogy a hamis levelek vizsgálatával jó irányba indultunk el, azokat továbbra is minél nagyobb számban a Gervay Alapítványba össze kell gyűjteni, annak érdekében, hogy ne fertőzzék tovább a magyar filatéliát.

Zalaegerszeg, 2011.11.25.

/Czirók Dénes/

Czirók Dénes
8900 Zalaegerszeg
Pacsirta u. 9/1.

Zeg, 2005.06.28.

Kedves Gábor!

Megkaptam „Feljegyzésedet”, melyben kéred, hogy mielőbb véleményezzük az Általad írt „fogalmazványt” így kérésednek megfelelően igyekszem mielőbb arra válaszolni.

Én még az előzményeknél tartok, miszerint a június 4-i ülés legfontosabb napirendje a „MAFITT bélyeghamisításokkal szembeni fellépési stratégiájának elvi és gyakorlati kérdései” szerepeltek (idézet az Általad írott meghívóból). Sajnos más irányú elfoglaltságom miatt az ülésen nem tudtam részt venni, de a napirendhez szervesen kapcsolódó véleményemet írásban kifejtettem, amit Te megfelelő „széljegyzeteiddel” ellátva ki is osztottál. Mivel a mai napig az ülésről jegyzőkönyvet nem kaptam (hasonlóképp, mint az elmúlt elnökségi ülésekről sem), így nem tudom hitelesen ott mi zajlott le. Elnökségi tagok beszámolóí alapján az ülés kezdetén a 9 fős elnökség 7 tagja volt jelen, majd ez a létszám az ülés kb. felére 3 főre csökkent. Ilyen körülmények között született meg az Általad írt „elnökségi határozat”. Így először is kétséget fejezem ki a határozat jogszerűségét illetően.

A MABÉOSZ elnökének és elnökségi tagjainak címzett fogalmazványodból és az elnökségi ülés szóbeli beszámolóiból az derül ki, hogy az elnökségi ülés nem a „MAFITT bélyeghamisításokkal szembeni fellépési stratégiájának elvi és gyakorlati kérdéseivel”, hanem kizárólag dr. Lippai Pál személyével foglalkozott. Úgy érzem ez egy Tudományos Társaság elnökségéhez méltatlan elnökségi ülés volt.

Egyetértek az első mondat első felével, miszerint „Egyöntetű az elnökség álláspontja abban a tekintetben, hogy a bélyeg előtti levelek ügyét csak részben sikerült feltárni.” Ezt úgy kellett volna folytatni, hogy: „..., amiben a MAFITT elnökének, elnökségének és tagságának is jelentős mulasztása volt.” Azért van jelentős mulasztása benne, mivel a hamisítások tudományos vizsgálata helyett kizárólag annak személyi kérdéseivel foglalkozott idáig. Tennivaló pedig lenne jócskán. A második mondatból kezdve „fogalmazványod” ezúttal is kizárólag dr. Lippai Pál személyével foglalkozik. Ezekkel a megállapításaiddal nem kívánok érdemben foglalkozni, mivel nem kívánok Lippai Pál fogadatlan prókátorra lenni. (Meggyőződéseim azonban, hogy a teóriák gyártása közben téves vágányra jutottatok.) Helyette inkább a tisztánlátás végett felteszek néhány kérdést, amivel javaslom, hogy a MAFITT elnökség foglalkozzon:

1. Cserni György 1991. jún. 12-i a témával foglalkozó, MAFITT-beli kiváló székfoglaló előadását követően megalakult a MAFITT-ban egy 4 fős bizottság a hamis levelek kivizsgálására. Kik voltak a bizottság tagjai? Milyen munkát végeztek? Hol vannak a témával kapcsolatos feljegyzések, jegyzőkönyvek? Ki volt akkor a MAFITT titkára? Milyen intézkedések születtek ezt követően? Két gondolatot idézek az akkori székfoglaló előadásból a szerzőtől: „...ebben a rendkívüli kényes és bonyolult ügyben nem a felelősség utólagos és meddő vitatása a kérdés, hanem az, hogy hogyan hidalható át ennek az a káros hatása, amely a nyilvánosságra kerüléssel egyidejűleg elkerülhetetlenül fellép.” „Meggyőződéseim, hogy a helyes út megmutatására egyedül a MAFITT testülete hivatott.” A szerzőnek 14 év távlatából is megiszívlendően előremutató és bölcs szavai.
2. Az előadást követően 2 évre 1993-ban került sor a híres Ryan féle gyűjtemény árverésre történő előkészítésének, melyet a magyar filatélia egy szakavatott mestere, a legrégebbi magyar AIEP-szakértő végzett Ryan úr otthonában, bér munkában, természetesen a bélyeg előtti levelek hamisításainak akkori összes információjával felszerelve. Hogyan lehetséges az, hogy ennek ellenére mégis tucatnyi hamis levelet árvereztek el, amely jelentős veszteséget okozott a gyűjtővilágnak? Milyen felelősség terheli a bér munkát végző AIEP-szakértőt, aki nem vette észre a hamis leveleket, illetve azokat engedte beadni az árverésre?

3. 1996-ban a nagyszabású MAFITT-Világtalálkozón és kiállításon ismét egy szép bélyeg előtti anyag került kiállításra E.G.Lovejoy angliai gyűjtő részéről. Hogyan lehetséges, hogy a kiállítás akkori fő szervezője nem vette észre, hogy a kiállított 82 bélyegzéssel ellátott bélyeg előtti levélből 20 db hamis volt? A kiállított anyag színes másolatai azóta is a Bélyegmúzeum polcain találhatóak. Megvizsgálta-e a MAFITT utólag ezeket a leveleket Cserni György útmutatásai alapján? Hogyan kerültek a gyűjtőhöz ezek a hamis levelek, ha kiderülne, hogy dr. Lippai Pál nem állt cserekapcsolatban vele?
4. Az 1990-es évek végén Paul Jensen szép magyar bélyeg előtti levél gyűjteményét a szlovákiai Bélyegmúzeumnak ajándékozta, benne minimum 15 hamis levéllel. Megvizsgálta-e a MAFITT utólag ezeket a leveleket Cserni György útmutatásai alapján? Hogyan kerültek a gyűjtőhöz ezek a hamis levelek, ha kiderülne, hogy dr. Lippai Pál nem állt cserekapcsolatban vele?
5. 2003-ban a MABÉOSz elnöke felajánlotta Neked, mint az arra szakmailag legilletékesebbnek, hogy vezesd a BÉVI-t és ezáltal ténylegesen is foglalkozhattál volna a hamisításokkal. Miért nem vállaltad fel akkor a munka tényleges végzését?
6. A 2000-es WIPA FIP Szakértői Bizottsága Bér Andornak, - a MAFITT korábbi elnökségi tagjának, a MAFITT alapítójának, aki már az írások szerint 1984-ben tudott a hamisítási ügyről - a gyűjteményéből 5 db-ot írásos feljegyzés szerint hamisnak talált. Megvizsgálta-e a MAFITT utólag ezeket a leveleket Cserni György útmutatásai alapján? Bér Andor ezen gyűjteményét - benne kb. egy tucat hamis levéllel - 2004-ben, a MAFITT elnöke jelenlétében odaajándékozta a Bélyegmúzeumnak a nélkül, hogy a hamis levelek meg lennének különböztetve a valóditól. Mit tett a MAFITT és annak elnöke ennek elkerülése érdekében?

Szerény véleményem szerint a Gervay Alapítványt ebbe az ügybe felesleges belekeverni, mivel a témában egyedülállóként végzi azt a tevékenységet, amelyet minden jóérzésű és előrettekintő magyar filatelistá csak helyesel.

Végezetül hadd adjak még egy jó tanácsot: Ha valakit vezető beosztással bíznak meg, akkor vagy személyesen dolgozzon, vagy igyekezzon olyan tanácsadókat kiválasztani, akik jó tanácsokat tudnak adni. Ezen utóbbira sértődött embereket alkalmazni nem böles dolog.

A fentiek alapján „fogalmazványod” mielőbbi visszavonását javaslom és a témához tartozó mielőbbi a „MAFITT bélyeghamisításokkal szembeni fellépési stratégiájának elvi és gyakorlati kérdései-vel” való foglalkozást tanácsolom – személyeskedések nélkül.

Baráti üdvözléssel:

Csizsák Dénes

Kapják: Címzett,
MAFITT-elnökségi tagok